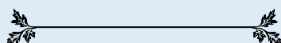

สรุปผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นการปฏิรูประบบบำนาญกองทุนประกันสังคม
ครั้งที่ 12

วันที่ 28 พฤศจิกายน 2560

ณ ห้องแซฟไฟร์ 204-205 อาคารอิมแพ็ค ฟอรั่ม เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี

ผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 619 คน ประกอบด้วย ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 นายจ้าง/สถานประกอบการในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม

วิทยากร

- การบรรยายเรื่อง “ประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม” โดย นายพนัส ไทยล้วน ประธานสภาองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย
- การบรรยายเรื่อง “แนวคิดหลักการ การให้ความคุ้มครองประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม” โดย นายอารักษ์ พรหมณี ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบำนาญชราภาพ
- การนำเสนอแนวทางการปฏิรูปและรับฟังความคิดเห็นเรื่อง “แนวทางการปฏิรูประบบบำนาญประกันสังคม” โดย นางนิตดา เสนีย์มโนมัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านประกันสังคม

สรุปผลความคิดเห็นในช่วงการอภิปราย

ผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นการปฏิรูประบบบำนาญได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในที่ประชุม มีจำนวน 16 คน ดังนี้

1. ประเด็นที่ 1: การขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ

1.1 ผู้ที่เห็นด้วยกับแนวทางที่ 1 คงอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพไว้ที่อายุ 55 ปี เจ็อนไซ และสิทธิประโยชน์เงินบำนาญแบบเดิม (ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ) จำนวน 3 คน

1.2 ผู้ที่เห็นด้วยกับแนวทางที่ 4 ขยายอายุรับบำนาญขั้นต่ำเฉพาะผู้ประกันตนใหม่ สำหรับผู้ประกันตนเดิมสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับบำนาญในจำนวนที่ลดลง เนื่องจากจะไม่กระทบสิทธิของผู้ประกันตนเดิม จำนวน 4 คน

1.3 อื่น ๆ จำนวน 9 คน (ผสมผสานทั้ง 4 แนวทาง)

1.4 ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.4.1 ควรให้ผู้ประกันตนมีสิทธิเลือกแนวทางเอง ไม่จำกัดว่าต้องเป็นเหมือนกันทั้งระบบ

1.4.2 ว่า เนื่องจาก บางกลุ่มอาชีพอยู่ในอุตสาหกรรมหนัก ทำงานไม่ไหว

2. ประเด็นที่ 2: การเพิ่มสิทธิประโยชน์การประกันสุขภาพต่อเนื่องแก่ผู้รับบำนาญ โดยผู้รับบำนาญสามารถเลือกรับการประกันสุขภาพต่อเนื่องหลังจากออกจากการเป็นผู้ประกันตนได้ โดยยอมให้สำนักงานประกันสังคมหักเงินบำนาญส่วนหนึ่งเป็นเบี้ยประกันสุขภาพ

2.1 ผู้ที่เห็นด้วยมีความเห็นว่า เป็นการคุ้มครองด้านการรักษาพยาบาลต่อเนื่อง ถ้าจะให้ดียิ่งขึ้นควรให้รักษากับโรงพยาบาลเดิม

2.2 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีความเห็นว่า

2.2.1 ผู้ประกันตนมาตรา 39 จ่ายเงินสมทบ 432 บาท หากต้องจ่ายเงินสมทบสูงขึ้นอาจจะเป็นภาระที่หนักเกินไป

2.2.2 รัฐบาลควรเป็นผู้ดูแลจัดสวัสดิการรักษายาบาลให้กับผู้ประกันตนต่อ โดยไม่ต้องเก็บเงินเพิ่ม

2.2.3 ยังไม่มีความชัดเจนเรื่องจำนวนเงินที่สำนักงานประกันสังคมจะหักเป็นเบี้ยประกันสุขภาพ

3. ประเด็นที่ 3: การปรับปรุงสูตรค่าจ้างเฉลี่ยเพื่อใช้ในการคำนวณเงินบำนาญ เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ประกันตนที่มีลักษณะค่าจ้างแตกต่างกัน และช่วยให้ผู้ประกันตนส่วนมากได้รับบำนาญเพิ่มขึ้น มีการปรับค่าจ้างเฉลี่ยในการคำนวณบำนาญชราภาพจาก 60 เดือนสุดท้าย เป็นตลอดอายุการทำงานและปรับค่าจ้างที่ได้รับแต่ละปีให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน จะทำให้ค่าจ้างในอดีตมีมูลค่าใกล้เคียงกับปัจจุบันยิ่งขึ้น

3.1 ผู้ที่เห็นด้วยมีความเห็นว่า

3.1.1 ถือว่าใช้หลักความเป็นธรรม

3.1.2 เป็นประโยชน์ต่อคนส่วนรวม

3.1.3 ทำงานอยู่ในมาตรา 33 มาหลายปี แต่ในช่วงท้ายของการทำงานเป็นผู้ประกันตนมาตรา 39 ทำให้ค่าจ้างที่ถูกนำมาคำนวณเงินบำนาญลดลง ส่งผลให้ได้รับเงินบำนาญลดลง จึงเห็นด้วยหากมีการนำค่าจ้างมาเฉลี่ยทั้งหมด

3.2 ผู้เข้าร่วมประชุมมีข้อสังเกต และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

3.2.1 การจัดเก็บเงินสำหรับกรณีเจ็บป่วย รัฐบาลควรนำเงินส่วนนี้ไปใช้ในกรณีชราภาพ เนื่องจากกรณีเจ็บป่วยรัฐต้องเป็นผู้ดูแลโดยพื้นฐาน

3.2.2 ควรผลักดันให้บริษัทหรือนายจ้างกำหนดอายุเกษียณเป็นอายุ 60 ปี

3.2.3 ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้ค่าจ้างเฉลี่ย เนื่องจาก ในกรณีของ พรบ. คุ้มครองแรงงาน ใช้ค่าจ้างเดือนสุดท้ายในการทำงานสำหรับจ่ายเงินชดเชยให้ลูกจ้าง แต่ของสำนักงานประกันสังคมใช้ค่าจ้างเฉลี่ยทั้งหมดในการคำนวณการจ่าย

3.2.4 การที่สำนักงานไม่ออกบัตรรับรองสิทธิ ทำให้เกิดความกังวล ในกรณีที่ผู้ประกันตนจะไปรับบริการคลินิกเครือข่าย อาจจะทำให้ผู้ประกันตนเดือดร้อนหากเครือข่ายตรวจสอบข้อมูลไม่ได้

3.2.5 กรณีบำนาญที่จ่ายให้ผู้ประกันตนที่ตายก่อน 5 ปี ได้ 10 เท่าของเงินบำนาญนั้น เป็นการจ่ายที่ไม่เท่ากับเงินที่สมทบไป ควรมีการพิจารณาปรับปรุงการคำนวณนี้หรือไม่ และแนวทางการปฏิรูประบบบำนาญ แนวทางที่ 1-4 ถ้าผู้ประกันตนเสียชีวิตที่อายุ 65 ปีไปแล้วจะมีความคุ้มค่าหรือไม่

3.2.6 สำนักงานประกันสังคมควรติดตามการค้างชำระเงินสมทบจากรัฐบาล และควรมีการทบทวนอัตราเงินสมทบที่จัดเก็บของแต่ละฝ่ายให้เท่าเทียมกัน จะช่วยให้มีเงินเข้ากองทุนได้อีกมาก

3.2.7 เรื่องการประชาสัมพันธ์ควรให้มีความทั่วถึง การที่ สปส. จัดการประชาสัมพันธ์มีคนเพียง 6,000 คน ไม่อาจเป็นตัวแทนของคนทั้ง 13 ล้านคนได้ ควรไปตามโรงงาน สถานประกอบการเพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้ประกันตนจะได้ประโยชน์มากกว่า และการปฏิรูปไม่ใช่การใช้ความเห็นของคนกลุ่มเดียว ผู้ประกันตนแต่ละคนควรมีสิทธิเลือกแนวทางของตนเองได้

3.2.8 ควรเร่งรัดให้มีการบังคับใช้ กรณีการปรับฐานค่าจ้างสูงสุดจาก 15,000 บาท เป็น 20,000 บาท

3.2.9 เสนอให้ปรับสูตรการคำนวณเงินบำนาญจากร้อยละ 20 เป็นร้อยละ 25 ของเงินเดือนเฉลี่ย

3.2.10 ขอรทาบผลการประชุมที่ผ่านมาแต่ละครั้งมีผลสรุปอย่างไร

3.2.11 การที่สำนักงานประกันสังคมปฏิรูประบบบำนาญเพื่อยืดระยะเวลาการจ่ายเงินออกไป เพราะกองทุนอาจจะหมดในอนาคตใช่หรือไม่

3.2.12 ไม่เห็นด้วยในการปรับฐานค่าจ้าง เป็นการเพิ่มภาระให้ผู้ประกันตน และการขยายฐานค่าจ้างแล้วโรงพยาบาลจะมีคุณภาพในการรักษาพยาบาลหรือไม่ ควรมีข้อมูลชี้แจงว่าการปรับแต่ละฐานค่าจ้างคิดเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ เป็นเงินเท่าใด

สรุปผลที่ได้จากแบบสอบถาม (เฉพาะผู้ออกความเห็น)

ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 619 คน มีผู้สนใจตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 473 คน คิดเป็นร้อยละ 76.41 ของผู้เข้าร่วมประชุม

ข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 – 50 ปี สถานภาพโสด วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท และส่วนใหญ่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (ร้อยละ 84.52) รองลงมา มีสถานะเป็นนายจ้าง (ร้อยละ 6.89)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เพศ			
ชาย	120	25.37	25.59
หญิง	349	73.78	74.41
ไม่ระบุ	4	0.85	
รวม	473	100.00	100.00
กลุ่มอายุ			
≤ 30 ปี	67	14.17	15.37
31 – 40 ปี	141	29.81	32.34
41 – 50 ปี	137	28.96	31.42
51 ปีขึ้นไป	91	19.24	20.87
ไม่ระบุ	37	7.82	
รวม	473	100.00	100.00

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
สถานภาพ			
โสด	225	47.57	49.45
สมรส	205	43.34	45.05
หย่า/หม้าย	25	5.28	5.50
ไม่ระบุ	18	3.81	
รวม	473	100.00	100.00
วุฒิการศึกษา			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	6	1.27	1.28
มัธยมศึกษาตอนต้น	16	3.38	3.41
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	56	11.84	11.94
ปวส./อนุปริญญา	39	8.24	8.32
ปริญญาตรี	286	60.47	60.98
สูงกว่าปริญญาตรี	66	13.95	14.07
ไม่ระบุ	4	0.85	
รวม	473	100.00	100.00
สถานะ			
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	33	6.98	7.10
นายจ้างนิติบุคคล	21	4.44	4.52
นายจ้างบุคคลธรรมดา	11	2.33	2.37
ม.33	369	78.01	79.34
ม.39	24	5.07	5.16
อื่นๆ	7	1.48	1.51
ไม่ระบุ	8	1.69	
รวม	473	100.00	100.00
รายได้			
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	-	-	-
5,001 – 10,000 บาท	9	1.90	1.95
10,001 – 15,000 บาท	69	14.59	14.97
15,001 – 20,000 บาท	100	21.14	21.69
20,001 – 30,000 บาท	140	29.60	30.37
มากกว่า 30,000 บาท	143	30.23	31.02
ไม่ระบุ	12	2.54	
รวม	473	100.00	100.00

ข้อมูลด้านการเกษียณอายุและบำนาญ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่วางแผนเกษียณเมื่ออายุ 60 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.80 รองลงมาคืออายุ 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.41

วางแผนเกษียณอายุเมื่อ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
50 ปี	26	5.50	6.01
55 ปี	162	34.25	37.41
60 ปี	194	41.01	44.80
65 ปี	18	3.80	4.16
อื่นๆ	33	6.98	7.62
ไม่ระบุ	40	8.46	
รวม	473	100.00	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถามวางแผนรายได้หลังเกษียณมาจากบำเหน็จบำนาญจากกองทุนประกันสังคมมากที่สุด รองลงมาคือ การออมและลงทุนส่วนตัว บำเหน็จจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ รายได้จากครอบครัว และการทำงานหลังเกษียณ ตามลำดับ

วางแผนรายได้หลังเกษียณ	ค่าเฉลี่ย
เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	3.51
บำเหน็จจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	3.80
บำเหน็จบำนาญจากกองทุนประกันสังคม	4.05
การออมและลงทุนส่วนตัว	3.99
รายได้จากครอบครัว	3.23
ทำงานหลังเกษียณ	3.13
อื่น ๆ	3.24

ความเห็นเพิ่มเติม

1. ควรให้มีโครงการจ้างงานคนเกษียณอายุแล้ว เพื่อเพิ่มรายได้ในการดำรงชีพ
2. ควรมีเงินออมส่วนอื่น เช่น มีสหกรณ์ในสถานประกอบการ
3. ควรเพิ่มเบี้ยบำนาญเพิ่มมากขึ้นให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ
4. ถ้าผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไปที่ยังมีสุขภาพแข็งแรงและต้องการทำงานหรือ สังคมควรเปิดโอกาสให้ทำงานในบริษัท แต่ไม่ต้องทำงานถึง 8 ชม. ต่อวัน
5. ฝากชีวิตไว้กับกองทุนประกันสังคม คาดหวังว่าสิทธิประโยชน์และเบี้ยบำนาญจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

ผู้ตอบแบบสอบถามออมเงินระยะยาวเพิ่มเติมนอกจากประกันสังคมในลักษณะฝากธนาคารมากที่สุด
รองลงมาคือ การทำประกันชีวิต กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซื้อพันธบัตร/สลากออมสิน และการลงทุนในกองทุน RMF/LTF ตามลำดับ

ลักษณะการออมเงินเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย
ฝากธนาคาร	3.59
ซื้อพันธบัตร/สลากออมสิน	2.68
ทำประกันชีวิต	3.03
ลงทุนในกองทุน RMF/LTF	2.22
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	2.92
อื่น ๆ	2.63

ความเห็นเพิ่มเติม

1. ไม่ได้ลงทุนเพิ่มเพราะรายได้ต่ำค่าครองชีพสูงไม่เหลือเงินออมไว้ลงทุน
2. ออมเงินรายได้ของตนเองดีที่สุด เนื่องจากนายจ้างไม่มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้
3. เงินออมจากเอกชนได้สิ่งที่คุ้มกว่ากองทุนประกันสังคมและไม่มีประโยชน์
4. ควรมีกฎหมายบังคับให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในสถานประกอบการ
5. ควรส่งเสริมการออมสำหรับสมาชิกให้มากขึ้น ควรณรงค์ให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการมีรายได้เลี้ยงดูตนเองหลังเกษียณอย่างเพียงพอ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71.95) มีเงินออมสำหรับใช้ในยามเกษียณไม่เพียงพอ

มีเงินออม	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เพียงพอ	122	25.79	28.05
ไม่เพียงพอ	313	66.17	71.95
ไม่ระบุ	38	8.04	
รวม	473	100.0	100.00

ผู้ที่มีเงินออมเพียงพอ มีความเห็นว่า

1. มีการวางแผนทำงานเสริม
2. มีเงินบำเหน็จจากที่ทำงานเงินค่าชดเชย
3. มีเงินส่วนที่ทำได้จากประกันชีวิต และหากได้รับเงินบำนาญประกันสังคมอายุ 55 ปี
4. เก็บออมจากค่าแรงที่ได้ และทำงานเสริมพิเศษ
5. ได้รับเงินจาก กบข. และเงินออมสหกรณ์

ผู้ที่มีเงินออมไม่เพียงพอ มีความเห็นว่า

1. ต้องดูแลครอบครัว และมีหนี้สินเก่าที่ต้องชำระ
2. ค่าใช้จ่ายสูงแต่ไม่มีเงินเก็บ
3. รายได้น้อยต้องส่งลูกเรียน
4. ไม่เพียงพอเพราะไม่มีรายได้ประจำจากที่เคยได้
5. ภาระหนี้สิน

ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่คิดว่ารายได้หลักหลังเกษียณ/ยามชราได้มาจากการออมเงินด้วยตนเองมากที่สุด รองลงมา ได้มาจากการพึ่งสวัสดิการภาครัฐ การต่ออายุการทำงาน และการพึ่งพิงลูกหลาน ตามลำดับ

แหล่งรายได้หลังเกษียณ	ค่าเฉลี่ย
พึ่งสวัสดิการภาครัฐ	3.36
ออมเงินด้วยตนเอง	4.04
พึ่งพิงลูกหลาน	2.34
ต่ออายุการทำงาน	2.93
อื่น ๆ	3.28

ความเห็นเพิ่มเติม

1. การพึ่งสวัสดิการภาครัฐมีความเป็นไปได้น้อยมากเนื่องจากที่ได้มาไม่เพียงพอในการดำรงชีพในแต่ละเดือนต้องมีรายได้เพิ่ม
2. ทำกิจการส่วนตัว
3. ทางรัฐบาลควรช่วยดูแลสวัสดิการให้เพิ่มมากขึ้น
4. ตอนทำงานจ่ายภาษีให้มากแต่ไม่คุ้มเลยกับสวัสดิการรัฐบาล
5. ควรขยายอายุการทำงานให้มากกว่าอายุ 60 ปี เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 63.68) เห็นด้วยกับการขยายอายุเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพจากอายุ 55 ปี ออกไปเพื่อให้ผู้ประกันตนมีระยะเวลาในการออมเพิ่ม

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เห็นด้วย	284	60.04	63.68
ไม่เห็นด้วย	162	34.25	36.32
ไม่ระบุ	27	5.71	
รวม	473	100.00	100.00

ผู้ที่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. ควรเกษียณอายุงานเริ่มที่อายุ 60 ปีขึ้นไป
2. จะต้องมีเงินออมเพิ่มมากขึ้น
3. ปัจจุบันสามารถทำงานได้ยาวขึ้น และจะได้เก็บออมได้นานขึ้น
4. เพื่อจะได้ไม่เป็นภาระลูกหลานและรัฐบาล หากมีรายได้สามารถเลี้ยงตัวเอง
5. เป็นการยืดระยะเวลาการทำงานทำให้สามารถมีเงินออมไว้ใช้ในอนาคตเพิ่มขึ้น

ผู้ที่ไม่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. การทำงานในโรงงานเป็นงานหนักกว่าการทำงานในสำนักงานอายุมากขึ้นการทำงานในโรงงานจะทำไม่ไหวแล้ว
2. ควรให้อิสระในการตัดสินใจเป็นสิทธิส่วนบุคคลแล้วแต่บุคคล
3. ประสงค์ใช้เงินของตนเองดีกว่าไปให้กรรมการบริหารไปเที่ยวต่างประเทศ
4. สมควรจะพักจากงานประจำได้แล้ว
5. งานบางอย่างร่างกายทำไม่ไหว

ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.37) เห็นว่าอายุที่เกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพควรเป็นอายุ 60 ปี และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.29) เห็นว่าอายุเกิดสิทธิในอีก 10 ปีข้างหน้าควรเป็นอายุ 60 ปี

อายุที่เกิดสิทธิ (ปัจจุบัน)	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
50	14	2.96	5.09
55	78	16.49	28.36
60	144	30.44	52.37
65	11	2.33	4.00
อื่นๆ	28	5.92	10.18
ไม่ระบุ	198	41.86	
รวม	473	100.00	100.00

อายุที่เกิดสิทธิ (อีก 10 ปี)	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
50	7	1.48	2.99
55	39	8.25	16.67
60	113	23.89	48.29
65	37	7.82	15.81
อื่นๆ	38	8.03	16.24
ไม่ระบุ	239	50.53	
รวม	473	100.00	100.00

ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.86) เห็นว่าควรขยายอายุรับบำนาญชราภาพด้วยวิธีการสมัครใจมากกว่าการใช้วิธีบังคับ

วิธี	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
สมัครใจ	250	52.85	78.86
บังคับ	67	14.17	21.14
ไม่ระบุ	156	32.98	
รวม	473	100.00	100.00

ความเห็นเพิ่มเติม

1. คนทุกคนสุขภาพแข็งแรงไม่เท่ากัน
2. เนื่องจากหากเกษียณอายุ 60 ปี ไม่แน่ใจว่าสุขภาพจะแข็งแรงหรือไม่ หากไม่มีคนอุปการะบางคนจะขอรับบำนาญก่อนแล้วอยากไปทำงานต่อได้อีก
3. เพราะอายุ 55 ปี เป็นอายุที่ไม่สามารถทำงานที่ไหนได้ ควรจะได้รับเงินบำนาญเอาไว้ใช้ในช่วงทำงานมาทั้งชีวิต
4. ข้าราชการยังสามารถเลือกได้ และเงินบำนาญที่ข้าราชการได้รับก็มากกว่าที่ประกันสังคมจ่าย
5. ไม่ควรบังคับเพราะการนำเงินลงทุนเป็นเงินก้อนเป็นสิทธิของลูกจ้างไม่ใช่จะได้ตอนตาย

แนวทางการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ (ร้อยละ 66.09) โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวทางที่ 2 คือ ควรดำเนินการขยายอายุรับบำนาญชราภาพตามหลักสากล รับบำนาญจืดชืด หากไม่สามารถทำงานจนถึงอายุรับบำนาญได้ (ร้อยละ 27.76) รองลงมาเห็นด้วยกับแนวทางที่ 3 คือ ขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญตามหลักสากล และสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับเงินบำนาญในจำนวนเงินที่ลดลง (ร้อยละ 22.85) และแนวทางที่ 4 ขยายอายุรับบำนาญขั้นต่ำเฉพาะผู้ประกันตนใหม่ สำหรับผู้ประกันตนเดิมสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับบำนาญในจำนวนที่ลดลง (ร้อยละ 15.48)

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เห็นด้วยกับการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ (ร้อยละ 23.34) คือ คงอายุเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพไว้ที่อายุ 55 ปี เงื่อนไขและเงินบำนาญแบบเดิม

แนวทางที่เลือก	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
แนวทางที่ 1	95	20.09	23.34
แนวทางที่ 2	113	23.89	27.76
แนวทางที่ 3	93	19.66	22.85
แนวทางที่ 4	63	13.32	15.48
อื่นๆ	43	9.09	10.57
ไม่ระบุ	66	13.95	
รวม	473	100.00	100.00

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 1 (ไม่เห็นด้วยกับการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ) มีความเห็นว่า

1. เหมาะสมกับวัยเกษียณแล้วและเปิดโอกาสให้แรงงานไปใช้ชีวิตวัยเกษียณ เนื่องจากอายุ 55 ปี จะปรับตัวง่ายกว่าอายุ 60 ปี
2. สำหรับผู้ประกันตนเดิมก่อนมีกฎหมายใหม่ ขอให้คงสิทธิการเลือกอายุเกษียณหรือการเกิดสิทธิรับบำนาญที่อายุ 55 ปี หรือมีการเลือกรับบำเหน็จก่อน หลังจากอายุ 60 ปี แล้วจึงได้รับบำนาญ
3. ไม่เห็นประโยชน์กับตัวผู้ประกันตน ยึดไปนาน ๆ อาจเสียชีวิตไปก่อนคะ อาจไม่ได้ใช้เงินตัวเองเลย
4. ผู้ประกันตนจะเกษียณอายุประมาณ 50 - 55 ปี
5. คงไม่มีบริษัทไหนจ้างทำงานจนอายุ 60 ปี ถ้าไม่มีใครจ้างแล้วจะเอาเงินที่ไหนจ่ายประกันสังคม

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 2 มีความเห็นว่า

1. บริษัทที่ทำงานกำหนดอายุเกษียณที่อายุ 55 ปี และไม่มีการต่ออายุการทำงานสำหรับพนักงานบางตำแหน่ง (หรือส่วนใหญ่) จึงเห็นด้วยกับแนวทางที่ 2
2. จะได้มีเงินใช้ในระหว่างไม่ได้ทำงาน และเมื่ออายุรับบำนาญน่าจะได้รับบำนาญมากขึ้นในส่วนที่มีการขยายอายุ
3. ทำให้ได้รับผลกระทบกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนน้อยลงและยังได้มีเงินใช้ระหว่างรอรับบำนาญ

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 3 มีความเห็นว่า

1. ได้รับความเป็นธรรม
2. ถือว่าสอดคล้องกับสถานะที่ประเทศไทยเป็นอยู่
3. ค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้นทุกปี ทำให้การออมเงินทำได้ยาก
4. ควรมีทางเลือกให้กับผู้ประกันตนที่อายุ 55 ปี แต่ทำงานไม่ไหวแล้ว
5. มีความยืดหยุ่นเหมาะสมในสถานะปัจจุบัน

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 4 มีความเห็นว่า

1. เหมาะสมที่สุด
2. เป็นความมั่นคงในสังคมผู้สูงอายุ
3. ผู้ประกันตนควรมีสิทธิเลือกได้ และควรให้ผู้ประกันตนได้ประโยชน์เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่ลดลง
4. ควรให้ผู้ประกันตนเดิมได้รับสิทธิประโยชน์ก่อนครบอายุ โดยผู้ประกันตนได้รับประโยชน์สูงสุดเ็นยามชรา
5. ผู้ประกันตนคนเก่าเลือกได้ ผู้ประกันตนคนใหม่ทราบเงื่อนไขและวางแผนชีวิตได้ เงินกองทุนบำนาญชราภาพจะสามารถจ่ายผู้เกษียณได้นานขึ้น

ผู้ที่เลือกแนวทางอื่น ๆ มีความเห็นว่า

1. คงอายุเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพไว้ที่อายุ 55 ปี และสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำเหน็จไว้ส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้ลดลง
2. เมื่อผู้ประกันตนอายุ 55 ปี แต่ยังทำงานอยู่ให้ผู้ประกันตนเลือกว่ารับบำเหน็จหรือบำนาญ
3. ควรขยายอายุรับบำนาญตามความสมัครใจ

4. อยากให้คงสิทธิบำนาญชราภาพไว้ที่อายุ 55 ปี แต่ให้ผู้ประกันตนสามารถสมัครเป็นผู้ประกันตนมาตรา 39 ได้ด้วย เพื่อใช้สิทธิในการรักษาพยาบาลและตาย
5. แก้ไขปรับปรุงประกาศเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกันตนเพื่อให้เป็นไปตามแนวปฏิรูประบบบำนาญกองทุนประกันสังคม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74.44) เห็นด้วยกับการที่ผู้รับบำนาญสามารถเลือกรับการประกันสุขภาพต่อเนื่องหลังจากการเป็นผู้ประกันตนได้ โดยยอมให้สำนักงานประกันสังคมหักบำนาญส่วนหนึ่งเป็นเบี้ยประกันสุขภาพ

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เห็นด้วย	300	63.42	74.44
ไม่เห็นด้วย	103	21.78	25.56
ไม่ระบุ	70	14.80	
รวม	473	100.00	100.00

ผู้ที่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. เป็นสิทธิที่ควรรับควบคุมไป
2. มีความมั่นใจที่มีการคุ้มครองสุขภาพในวัยชราภาพ
3. ติดต่อผู้สูงอายุวัยเกษียณ
4. ผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบประกันสังคมมานาน ควรได้รับสิทธิประกันสุขภาพจนหมดอายุไข
5. สิทธิที่จะได้รับยังคงเหมือนเดิม

ผู้ที่ไม่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. เงินบำนาญชราภาพจะน้อยลง
2. ทางรัฐมีสวัสดิการเรื่องการรักษาตามบัตร 30 บาท
3. สิทธิในการรักษาของประกันสังคมไม่ได้ครอบคลุมการรักษาทุกเรื่องและทุกโรค
4. เงินบำนาญเป็นเงินในส่วนที่ผู้ประกันตนได้รับควรปรับปรุงหรือเพิ่มเงินสมทบหรือแบ่งไปยังเบี้ยประกันสุขภาพ
5. เห็นด้วยที่จะมีสิทธิเลือกรับการประกันสังคมแต่ไม่เห็นด้วยที่จะต้องหักเงินเพิ่มขึ้นอีก เท่ากับว่าไม่ได้เพิ่มอะไรให้ผู้ประกันตนเลย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80.95) เห็นด้วยกับการปรับสูตรการคำนวณบำนาญจากค่าจ้างเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย เป็นการคำนวณจากค่าจ้างเฉลี่ยตลอดอายุการทำงาน โดยปรับมูลค่าของค่าจ้างแต่ละปีให้เป็นมูลค่าปัจจุบันก่อนนำมาเฉลี่ย

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เห็นด้วย	306	64.69	80.95
ไม่เห็นด้วย	72	15.22	19.05
ไม่ระบุ	95	20.09	
รวม	473	100.00	100.00

ผู้ที่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. เพื่อความเป็นธรรมควรลัวเฉลี่ยจากที่ส่งเงินมาทั้งหมด
2. เป็นผลดีมากกว่าแบบเดิม
3. ยุติธรรมสำหรับผู้ประกันตนมาตรา 33 และมาตรา 39 ในวัยก่อนเกษียณ
4. มีเงินบำนาญเพิ่มมากขึ้น
5. จะได้มีเงินใช้หลังเกษียณเพิ่มขึ้น

ผู้ที่ไม่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. เงินบำนาญลดน้อยลง
2. ผู้ประกันตนเสียประโยชน์ เสนอให้ใช้ 60 เดือนสูงสุดของการเป็นผู้ประกันตน
3. การคำนวณแบบเดิม 60 เดือนเหมาะสมแล้ว
4. อาจจะทำให้คนบางกลุ่มได้เงินลดลง ซึ่งอาจจะไม่พอกับการดำรงชีพได้
5. ไม่เป็นธรรมกับผู้ประกันตนในรุ่นแรกที่เงินเดือนน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. เห็นด้วยกับการเก็บเงินสมทบมากขึ้น แต่ไม่เห็นด้วยในการเพิ่มอายุในการรับบำนาญรับตอนอายุ 55 ปี เห็นชอบแล้ว
2. เงินบำนาญขั้นต่ำควรเป็น 5,000 บาทขึ้นไป
3. ควรให้มีการปรับเงินบำนาญชราภาพขั้นต่ำที่ 5,000 บาทขึ้นไปเพื่อให้เหมาะสมกับความ เป็นอยู่ที่ระดับหนึ่ง เพื่อการดำรงชีวิตแบบพอเพียงในยามเกษียณอายุ
4. ควรให้เกิดสิทธิต่อผู้ประกันตนอย่างเป็นธรรมมากที่สุด รวมทั้งความรวดเร็วในการส่งจ่ายควร ต้องมีพัฒนาการที่ดีขึ้นกว่าปัจจุบัน
5. การรับสิทธิชราภาพควรจะสามารถเลือกได้ว่าจะรับเป็นบำนาญหรือบำนาญ

